

OFICI DE LECTURA I LAUDES

Divendres Sant

Homilia pronunciada a la cripta de la catedral de Vic, el dia 6 d'abril del 2012

El Divendres Sant els cristians contemplem Jesús a la creu, donant la seva vida per la salvació de tots els homes. En ell tenim la salvació i la vida. Tot en Jesús és paraula, perquè ell és la Paraula eterna de Déu, feta paraula humana perquè tots els homes poguessin escoltar-la sense tenir por i sense morir. En el Divendres Sant la nostra escolta de la seves paraules i dels seus silencis, però sobretot del silenci que segueix la seva mort, ens omple el cor de la paraula única i definitiva: Déu és amor.

Vull parar-me en aquest moment de l'ofici de lectura i de laudes en la primera paraula de Jesús pronunciada des de la creu i que ens refereix sant Lluç en el seu evangeli: *Pare, perdoneu-los, que no saben el que fan* (23,34). Jesús enmig de les hostilitats d'aquells que el crucifiquen, de manera inesperada, prega per ells. Jesús és crucificat pels soldats romans que executen la pena de mort. Però ells no són els únics responsables de la seva crucifixió; també ho són els grans sacerdots i els caps del poble que l'han lliurat per tal que sigui condemnat a mort. Jesús prega per ells, per tots ells, perquè no saben el que fan. No han estat capaços d'obrir els ulls a la veritat de Jesús, el Fill del Pare. No han estat capaços de percebre la bondat o el disseny d'amor de Déu que en Jesús es manifesta plenament. Però el seu pecat és igualment present, ja que han preferit tancar els ulls a obrir-los a la llum de Crist; és el pecat de no haver cregut en Jesús (cf. Jn 16, 9): *Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit* (Jn 1,11). El pecat de la incredulitat, del cor dur, de la desconfiança en Déu ha clavat Jesús, el Fill de Déu, a la creu. També és aquest el nostre pecat, el pecat de la humanitat que ha clavat Jesús a la creu.

Jesús no ha vingut a condemnar el món, sinó a salvar-lo. La seva paraula de misericòrdia, present de manera especial en l'evangeli de Lluç, pren ara relleu especial en aquest moment de la crucifixió. Jesús ofereix el perdó als qui el maten, com a primícia del perdó ofert a tots els homes que acullen amb fe el seu amor misericordiós. El pecat, tot pecat, també el meu pecat, troba en Crist, mort en la creu, la seva destrucció, perquè l'amor de Déu és més gran que el pecat i la mort.

Jesús ens ensenya a tots els seus deixebles que ser seguidors seus significa prendre la creu i seguir-lo. Ser cristià significa tenir vocació de màrtir, de testimoni fidel fins a la mort, com Jesús. Ell ens ensenya: *Estimeu els vostres enemics, feu bé als qui us odien, beneïu els qui us maleeixen, pregueu pels qui us calumniem* (Lc 6,27.28). El cristià ha de fer seva l'actitud de Jesús de perdonar com ell aquells que ens persegueixen i ens maten. Així ho ha viscut sant Esteve, el primer màrtir de Crist, i tots els màrtirs de tots els segles, també els màrtirs del nostre temps, d'avui, en molts llocs del món. Aprenem la lliçó del perdó gratuït, acollim la misericòrdia de Jesús que ens perdona i amb aquest amor misericordiós estimem tots els nostres germans. I estimar vol dir donar el perdó sense límits com Jesús a la creu: *Pare, perdoneu-los, que no saben el que fan*.